

Kálnássyak kriptája

2011 június 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

A véletlennek köszönhetem, hogy eljutottam a Kálnássyak lengyelországi, Gaglawkiban lév? birtokára, s láttam a család befalazott kriptáját. Osztyn környékén járva tudtuk meg, hogy egy közeli kis faluban egy régi magyar család kriptája található. Miután pontos leírás is olvasható err?l a helyr?l, könny? volt megtalálnunk a zsákutcás kis települést. Az írás a költ?, történész Kovács Istvántól származik. Ebb?l merítek az alábbiakban.
A Kálnássy-család Sáros vármegye legrégibb famíliái közé tartozott. Egyik ágának tagjáról, Bánó Györgyr?l tudjuk, hogy Báthory Istvántól 1576-ban Varsóban kapott lengyelországi nemességet. Minden bizonnyal a warmiai Kálnássy-nemzetség megalapítója is Báthory István vagy András kíséretében kerülhetett Lengyelországba.



Leghíresebb tagja az 1742-ben Barczewóban született Joachim Kalnassy volt. Harminc éven át titkárkodott a lengyel felvilágosodás legnevesebb képvisel?je, Ignac Krasicki majdani warmiai püspök mellett Varsóban, a királyi udvar közelében. ? maga is korának jelesebb poétái közé tartozott. 1789-ben pappá szentelték. Emelked? egyházi karrierjének színhelye természetesen Warmia volt. 1802-ben a székesegyház vezet?jeként a Balti-tenger partján, a tenger morotvájánál, Fromborkban érte a halál. A szerény warmiai birtokot jelent? Gaglawki településének Joachim nagyapja, Andrzej Michael de Kalnassy volt az els?, dokumentumokban fellelhet? tulajdonosa. A család férfiágon a XVIII. és XIX. század fordulóján kihalt, ez Nagy Iván családtörténetében olvasható.
Gaglawki ma egy tönkrement állami mez?gazdasági vállalat színhelye. Az omladozó udvarház menthetetlen, bár a melléképületekkel együtt lakható. A parkban álló családi kriptát kirabolták, követ széthordták. A kiforgatott, tönkretett koporsókat a közelben egy, az erdei út meredélyének barlangjából kialakított szükségkriptában helyezték el. A Kálnássyakat az vigasztalhatja, hogy az építmény távolról úgy fest, mint valami hazai borospince. Ez látszik itt a képen, ami mellé egy szomorú történet kívánkozik.
Egy id?s lengyel férfi mesélte ezt nekünk, aki elvitt bennünket a tó fölötti kis dombra, hogy megnézzük a kriptát. Azért falazták be, mert újra és megint kifosztották. Pedig csak néhány porladó tetemet és ruhát találtak a koporsóban. Azon az éjjel, amikor ismét betörtek, és felfeszítették a koporsókat, különös hangon vonyított otthon a férfi kutyája. S mikor reggel eljöttek ide, és meglátták a szétszórt csontokat, a kutya az égre emelt, felszegett fejjel nyüszített, valósággal sírt. *„Több érzés van ebben az állatban, mint azokban az emberekben”* – fejezte be a szomorú történetet.
Akkor falazták be ezt a kriptát. Ma már senki sem tudja, hogy mi van odabent.

Móser Zoltán, mno



Ajánló